

Π ρ ο θ ή κ ε ς

Επιμέλεια: Είρηνη Μπέλλο

«ΑΝΑΤΟΜΙΑ ΤΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ» ΤΟΥ BERNARD F. DICK ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: ΙΩΑΝΝΑ ΝΤΑΒΑΡΙΝΟΥ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ: ΕΥΑ ΣΤΕΦΑΝΗ ΕΚΔΟΣΕΙΣ: ΠΑΤΑΚΗ

Η «Ανατομία του κινηματογράφου» αποτελεί ένα βιβλίο αναφοράς στο χώρο των κινηματογραφικών σπουδών. Καλύπτει ένα ευρύ φάσμα θεμάτων, από ζητήματα που αφορούν την τεχνική του κινηματογράφου μέχρι τις σύγχρονες θεωρίες της κινηματογραφικής ανάλυσης. Μέσα από παραδείγματα παλιότερων αλλά και σύγχρονων ταινιών, ο Bernard F. Dick εισάγει τους αναγνώστες σε μια προβληματική ανάλυση του κινηματογραφικού έργου, που λαμβάνει υπόψη τόσο τα τεχνικά χαρακτηριστικά της ταινίας όσο και ζητήματα φόρμας, αισθητικής και ιδεολογίας. Είναι ένα βιβλίο που μπορεί να δοθεί ως πανεπιστημιακό εγχειρίδιο σε προπτυχιακούς και μεταπτυχιακούς φοιτητές κινηματογραφικών σπουδών, κα-

θώς συνιστά μια εισαγωγή στην τέχνη του κινηματογράφου μέσα από μια γλώσσα απλή και σαφή... Ο Bernard F. Dick είναι καθηγητής επικοινωνίας και αγγλικής γλώσσας στο Τμήμα Καλών Τεχνών και ΜΜΕ του Fairleigh Dickinson University (Νιου Τζέρσεϊ). Έχει σπουδάσει κλασική φιλολογία και τα ενδιαφέροντά του καλύπτουν πολλούς τομείς: από τη λογοτεχνία και την όπερα ως τα ΜΜΕ και προπάντων τον κινηματογράφο. Θεωρείται από τους σημαντικότερους μελετητές της ιστορίας του κινηματογράφου στις ΗΠΑ. Η «Ανατομία του κινηματογράφου», το σημαντικότερο βιβλίο του, εκδόθηκε για πρώτη φορά το 1978 και από τότε αναθεωρείται και συμπληρώνεται διαρκώς.

«Η ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΚΛΗΣΗ» ΤΟΥ ΤΖΟΝ ΛΕ ΚΑΡΕ ΕΚΔΟΣΕΙΣ: ΚΑΣΤΑΝΙΩΤΗ

Μια ανώνυμη επιστολή κατηγορεί τον Σάμουελ Φίναν, άνθρωπο του υπουργείου Εξωτερικών, ότι υπήρξε μέλος του Κομμουνιστικού Κόμματος κατά την περίοδο των φοιτητικών του χρόνων, πριν από τον πόλεμο - κάτι διόλου ασυνήθιστο για τους ανθρώπους της γενιάς του. Ο Σμάιλ, υψηλά ιστάμενος των Βρετανικών

Μυστικών Υπηρεσιών, δηλώνει ευθαρώς ότι η σχετική έρευνα -υπόθεση ρουτίνας σχεδόν- ολοκληρώθηκε και ότι ο φάκελος Φίναν μπορεί να κλείσει. Την επόμενη μέρα, ο Φίναν βρίσκεται νεκρός, αφήνοντας δίπλα του ένα σημείωμα που λέει ότι η καριέρα του

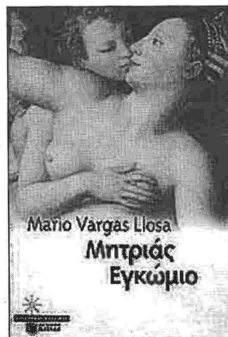

τέλειωσε και ότι δεν αντέχει να συνεχίσει έτσι. Γιατί όμως; Ο Σμάιλ έχει μπροστά του ένα μυστήριο να λύσει. Από τα πρώτα μυθιστορήματα του μεγάλου Βρετανού συγγραφέα, της χρυσής εποχής του «Καίσιμου που γύρισε από το κρύο», μιας εποχής που για πολλούς αναγνώστες σε όλον τον κόσμο παραμένει η καλύτερή του...

«ΜΗΤΡΙΑΣ ΕΓΚΩΜΙΟ» ΤΟΥ ΜΑΡΙΟ ΒΑΡΓΚΑΣ ΠΟΣΑ ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: ΧΡ. ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΥ ΕΚΔΟΣΕΙΣ: ΠΑΤΑΚΗ

Το «Μητριάς εγκώμιο» είναι ένα ερωτικό χρονικό: η ιστορία ενός αγοριού που ερωτεύεται τη μητέρα του. Στο κέντρο της πλοκής υπάρχει ένα τρίγωνο: η αισθησιακή δόνα Λουκρητία, η μητέρα, ο δον Ριγομπέρτο, ο εκκεντρικός σύζυγος, και ο γιος του, ο μικρός Φονταίτο. Ο δον Ριγομπέρτο ανακαλύπτει την ηδονή των αισθήσεων στην αγκαλιά της δεύτερης σύζυγού του, της δόνας Λουκρητίας. Έχει όμως έναν αντίηλο, τον ίδιο του το γιο, που με την αγγελική του μορφή και το πυρετικό του βλέμμα καταφέρνει να γοητεύσει τη μητέρα του. Με τη γνώση του σχολαστικού παρατηρητή και με τη χάρη του εμπνευσμένου αφηγητή, ο Μάριο Βάργκας Γκόσα μάς προτρέπει να αφρεθούμε σε έναν ιστό διαστροφής που σιγά σιγά περιβάλλει και σιμάζει τη φαινομενική αρμονία των τριών προσώπων της ιστορίας: της γοητευτικής 40χρονης μητριάς, με το συμβολικό όνομα Λουκρητία, του πατέρα, του δον Ριγομπέρτο, φαντασιώδους εραστή της αγαπημένης του συζύγου, και του Φονταίτο. Ο στοχασμός πάνω στην ευτυχία, στα σκοτεινά κίνητρα και στα παραδόξα μυστικά της διαφορούμενης αθωότητας κρύβεται σε κάθε σελίδα του βιβλίου... Ο Χόρχε Μάριο Πέδρο Βάργκας Γκόσα είναι ένας από τους σημαντικότερους συγγραφείς της Λατινικής Αμερικής. Γεννήθη-

κε στο Αρεκουΐτα του Περού το 1936 και έζησε τα πρώτα χρόνια της ζωής του στη Βολιβία, όπου ο πατέρας του ήταν πρόξενος. Το πρώτο του μυθιστόρημα, «Η πόλη και τα σκυλιά» (1963) μεταφράστηκε σε περισσότερες από δώδεκα γλώσσες. Ακολούθησαν «Το πράσινο σπίτι» (1966) και «Κουβέντα στον καθεδρικό» (1973), που τον καθιέρωσαν ως το σκληρότερο επικριτή των δικτατορικών καθεστώτων, του θρησκευτικού φανατισμού και της στρατιωτικής ηθικής. Ο Γκόσα συνέδεσε το όνομα και την τέχνη του με

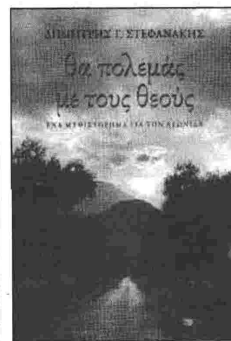

τις τύχες της Λατινικής Αμερικής, αλλά και με την παγκόσμια λογοτεχνία γενικά. Μεταξύ άλλων έγραψε ένα κριτικό δοκίμιο για τον Γκαμπριέλ Γκαρσία Μαρκές, καθώς και μια μελέτη για τον Φλομπέρ. Έχει γράψει επίσης μια μελέτη για τον Σαρτρ και τον Καμί, καθώς και θεατρικά έργα, κριτικά δοκίμια και πολιτικά κείμενα. Το 1990, ήταν υποψήφιος πρόεδρος του Περού με αντίπαλο τον Αλμπέρτο Φοντζίμολι. Στις 7 Οκτωβρίου του 2010, η Σουηδική Ακαδημία του απένευσε το Βραβείο Νόμπελ Λογοτεχνίας.

«ΘΑ ΠΟΛΕΜΑΣ ΜΕ ΤΟΥΣ ΘΕΟΥΣ» ΤΟΥ ΔΗΜΗΤΡΗ ΣΤΕΦΑΝΑΚΗ ΕΚΔΟΣΕΙΣ: ΠΑΤΑΚΗ

Ένα ιστορικό μυθιστόρημα από το συγγραφέα Δημήτρη Στεφανάκη, που με το προηγούμενο βιβλίο του «Οι μέρες Αλεξάνδρειας» αναμένεται να κυκλοφορήσουν στη Γαλλία από τις εκδόσεις Viviane Hamy τον Ιανουάριο του 2011. Κεντρικός ήρωας ο Λεωνίδας, που ο συγγραφέας τον παρακολουθεί στην πορεία του από αθάνατο παιδί σε αριστούχο της αγωγής και από μέλος της στρατιωτικής ελίτ σε διστακτικό ενήλικα, που έζησε στη σκιά του ετεροθαλούς αδελφού του Κλεομένη. Μάρτυρας της οικογενειακής διαμάχης για το θρόνο του οίκου των Αγιαδών, αποποιήθηκε την προσωπική του φιλοδοξία αναπτύσσοντας στο έπακρο τη σωματική ρώμη και την ηθική ακεραιότητα του επάκουτου Σπαρτιάτη. Αγέρωχος βασιλιάς, παρέμεινε σε πολλά απλός στρατιώτης. Δεν υποτέθηκε καν το ρόλο που του επεφύλασσε η ιστορία. Όταν όμως χρειάστηκε, αποδείχτηκε «σαν έτοιμος από καιρό»... Το «Θα πολεμάς με τους θεούς» είναι ένα μυθιστόρημα για τον άνθρωπο που έσωσε

το δυτικό πολιτισμό, για το ρομαντικό και αταίριαστο βασιλιά της Σπάρτης. Στην ιστορία της ζωής του, οι Θεομοπίες, ως ύψιστη έκφραση ελευθερίας, δεν απο-

τελούν μονάχα την αποθώωση της μοναχικής του πορείας... Συνοψίζουμε με τον πιο εύλογο τρόπο το ιδεώδες της πόλης του. Και η ίδια η Σπάρτη ξεδιλώνεται ολόκληρη και πολύχρωμη μπροστά στα μάτια μας μαζί με το πανόραμα ενός ολόκληρου κόσμου που φαντάζει απροσδόκητα οικείος και σύγχρονος.

«Ο ΒΟΜΒΙΣΤΗΣ ΤΟΥ ΠΑΡΘΕΝΩΝΑ» ΤΟΥ ΧΡΗΣΤΟΥ ΧΡΥΣΟΠΟΥΛΟΥ ΕΚΔΟΣΕΙΣ: ΚΑΣΤΑΝΙΩΤΗ

Μια νουβέλα αρκετά επίκαιρη. Ο ήρωας του βιβλίου δεν διαθέτει όνομα παρά μόνο δύο αρχικά: Χ.Κ. Παραμένει έφηβος. Μεγαλύτερος ίσως στα χρόνια, ωστόσο έφηβος. Διακατέχεται από έναν ιδιότυπο νεανικό μεσοανισμό. Του αρέσουν τα μεγάλα οράματα και εκστομίζει μεγαλόσχημες προτάσεις. Ακολουθεί τα χνάρια μιας συσκοτιμένης μορφής που κρύβεται στις λιγότερο

φωτεινές πτυχές της νεοελληνικής ιστορίας. Ένός σκιάδους ποιητή και φιλοσόφου που αποφάσισε να βάλει τέλος στη ζωή του την 31η Ιανουαρίου 1968, αφήνοντας πίσω ένα κάλεσμα σχεδόν τρομακτικό. Ο Χ.Κ. είναι κάπως ελίμνος. Έχει ιδέες και ιδανικά. Έχει διαφορές με τον Παρθενώνα. Και κάποια μέρα, αποφασίζει να τις λύσει...